

**Junák – svaz skautů a skautek ČR
Rozhodčí a smírčí rada Junáka**

NÁLEZ

ze dne 12. května 2002

č.j. RSRJ 2/2002-35

ve věci sporu 3. přístavu Ostrava a přístavu Eskadra Ostrava

účastníci:

3. přístav Ostrava (816.03) jednající kapitánem přístavu Ing. Ivo Sladkým - Drakem, zastoupený akad. mal. Michalou Rocmanovou - Káčou, Ing. Janem Bolkem - Effendim;
přístav Eskadra Ostrava (816.14) jednající kapitánkou přístavu Jiřinou Holkovou - Žoržet, zastoupenou Ing. Stanislavem Holkem - Stenem.

Rozhodčí a smírčí rada Junáka rozhodla dne 12. května 2002 předsedou Petrem Mikešem, místopředsedou Jiřím Lukšíčkem a členem Janem Stejskalem takto:

Rozhodnutí Smírčí rady Junáka ve věci sporu 3. přístavu Ostrava a přístavu Eskadra Ostrava ze dne 17. 6. 2001 se zrušuje s výjimkou bodů IV. a VIII., které byly změněny smírem uzavřeným před RSRJ 11. května 2002 č.j. RSRJ 2/2002-34 a nahrazuje se tímto nálezem:

I Některé z oddílů se v únoru 2000 oddělily od přístavu Eskadra Ostrava a založily vlastní přístav.

II. Eskadra převede 3. přístavu 30 000 Kč za pozemek Roudno.

III Loděnice Martinov a pronájem Kotelny zůstává přístavu Eskadra Ostrava. Loděnici Martinov může 3. přístav Ostrava používat k uskladnění lodí do doby než mu bude umožněno užívat loděnici Třebovice.

IV. Pronájem tábořiště Slezská Harta zůstává přístavu Eskadra Ostrava. 3. přístavu Ostrava bude zaručena možnost tábořit na tomto tábořišti v délce nejméně jednoho turnusu (21 dní) v roce 2002 v prvním běhu letních prázdnin zcela bezúplatně a to na obou parcelách zároveň.

V. Ostatní položky majetku jsou rozděleny takto:

3. přístavu náleží:

- malý vozík, počítač s programem, 3 cely a 4 podsady, polní kuchyň, ponk se svěrákem, sloupy Roudno;

- přístav Eskadra Ostrava zajistí opravu vozíku a jeho následnou technickou kontrolu na svůj náklad.

přístavu Eskadra Ostrava náleží:

- velký vozík, svářečka, 5 podsad a 2 celty, hangár, materiál Roudno.

VI. RSRJ žádá Okresní radu Junáka Ostrava, aby převedla loděnici Třebovice na 3. přístav Ostrava.

VII. Majetek, o kterém nebylo výslovně rozhodnuto, zůstává z majetku přístavu, který jej má v držení.

Odůvodnění:

Rozhodčí a smírčí rada Junáka (dále jen RSRJ) usnesením ze dne 3. dubna 2002 obnovila řízení ve věci sporu 3. přístavu Ostrava a přístavu Eskadra Ostrava ukončené rozhodnutím Smírčí rady Junáka ze dne 17. června 2001.

Dopisem ze dne 16. 4. 2002 informovala kapitánka přístavu Eskadra RSRJ o skutečnostech důležitých pro rozhodnutí sporu a navrhla rozhodnutí RSRJ. Především poukázala na to, že 17. 2. 2000 navrhl Effendi vytvoření Spojených přístavů porubských. Návrh byl odmítnut s tím, že se k této záležitosti uskuteční mimořádná přístavní rada. Dne 24. 2. 2000 přišla Paya se sdělením, že došlo ke vzniku nového přístavu. Další přístavní rada proběhla 2. 3. 2000. Nedošlo k vzájemné dohodě, středisková rada dala návrhy na vypořádání. To však bylo Effendim odmítnuto a prohlásil, že záležitost bude řešit ORJ Ostrava. K rozhodnutí SRJ uvádí, že se mu podřídili, byť se SRJ nezabývala příčinami sporu. Dále se vyjadřuje ke sporným bodům o řešení majetku. Navrhuje konstatovat, že v roce 2001 odešly z Eskadry 3 oddíly, návrh na přidělení části majetku umožňoval vznik a fungování nově vzniklého 3. přístavu a zrušit možnost bezplatného půjčování tábořiště do roku 2004.

3. přístav Ostrava, 21. března 2002 napadal především pochybení v převodech majetku, které se mimo jiné týkalo malého vozíku, který je bez odborné opravy nepoužitelný v silničním provozu, dále upozorňoval na to, že je špatně zabezpečen přístup ke kopytu, které navíc bylo upraveno. Tábořiště Slezská Harta se začalo používat jako dvě tábořiště, byť se o tom na SRJ nehovořilo. Upozorňoval také na to, že loděnice Třebovice nebyla fyzicky předána.

Výkonná rada Junáka dne 24. dubna 2002 sdělila, že se vzdává práva účasti na projednávání sporu a prozatím se zdrží komentářů a stanovisek.

RSRJ nařídila jednání na 11. - 12. května 2002 v Ostravě a uložila stranám vyjádřit se k některým dalším bodům a k návrhům protistran.

Eskadra se vyjádřila 5. května, kde uvádí, že došlo k odchodu oddílů a k tomuto aktu neexistují ani žádné dokumenty. V dalším opakuje argumentaci z předchozího dopisu. K situaci s loděnicí v Třebovicích uvádí, že k přechodu majetku došlo rozhodnutím SRJ a 3. přístavu byla známa skutečnost, že loděnici využívá také oddíl Clipper a 3. přístav mohl podniknout kroky k jejímu vyklizení. Majetek byl předán ve stavu běžného opotřebení. K návrhům 3. přístavu uvádí, že se jedná především o osobní spory, stupňuje své požadavky a jedná se o opětovný pokus o získání názvu Eskadra. Příčina sporu tkví od začátku v nedodržování stanov a řádů Junáka a v nedůslednosti a nekompetentnosti bývalých orgánů Junáka.

Dne 7. května 2002 se 3. přístav vyjádřil, že došlo k rozdělení přístavu, protože o tomto návrhu hlasovala přístavní admirálie na základě návrhu Knara. O konkrétních podmínkách se mělo hovořit na

mimořádné admirality 24. února 2000. Kapitán Keny požadoval, abychom se do příštího týdne zaregistrovali u ORJ Ostrava. Manželé Holkové po návratu ze služební cesty s rozdělením nesouhlasili a toto hlasování od té doby popírají. Ke snaze obou stran o řešení sporu uvádí, že se vždy snažili navrhnout varianty řešení a plnili veškerá rozhodnutí orgánů Junáka. K chování přístavu 816.14 se vyjadřuje negativně. Především si stěžuje na postup přístavu Eskadra po rozdělení přístavu. Ke jmění přístavu se vyjadřuje tak, že majetek 3. přístavu získaný z původní Eskadry je nepoměrný a tuto hodnotu vyčísľuje. K vlastnickému právu k loděnici Třebovice a znalosti stran o jejím stavu uvádí, že jim nebyla známa existence žádného nájemního vztahu v době rozhodování SRJ. Ke stavu majetku opakuje argumenty uvedené v předchozím dopise. Dále se vyjadřuje k majetku nezbytnému k činnosti výchovných jednotek.

Ve vyjádření z 8. května 2002 se 3. přístav vyjadřuje k návrhům Eskadry. Zpravidla opakuje již použité argumenty a některé z nich blíže rozvádí.

RSRJ si vyžádala 6. května 2002 předběžnou zprávu od ÚRKJ o provedené revizní kontrole v 3. přístavu Ostrava. Ze zasláné předběžné revizní zprávy vyplývá, že 3. přístav porušil závažným způsobem povinnosti při vedení účetnictví, nicméně nebyly zjištěny závady při hospodaření se svěřenými prostředky.

K ústnímu jednání:

Výpověď Draka:

K návrhu na vytvoření Spojených přístavů porubských došlo proto, že admirality nebyla schopna řídit 8 oddílů a šlo také o různá pojetí skautingu. Po nepřijetí návrhů existence dvou podpřístavů dal br. Knar návrh na rozdělení přístavu. Přístavní rada souhlasila, zdržela se pouze Liška. Majetek měl být dělen o týden později. Po návratu Žoržet a Stena, další členové popírají rozdělení přístavu. K jednacímú řádu Eskadry uvádí, že mu nebyl znám v době eskalace sporu. Uvádí, že mu nebyl znám pokyn OZ ÚRJ ke vzniku, sloučení a zániku OJ. V předpisech se neorientoval, protože byl v Junáku krátce. Keny požadoval založení nového přístavu kvůli možnosti dělit majetek. Nesouhlasili jsme s dělením navrženým Eskadrou a proto jsme se obrátili k nadřízenému orgánu - ORJ Ostrava. K našim smírným návrhům se Eskadra stavěla negativně, včetně pouhého užívání majetku. Effendi neměl možnost ovlivnit rozhodování SR ORJ i ORJ samé. K nemožnosti dalšího fungování přístavu uvádí, že docházelo k osobním sporům mezi Stenem a Effendim, kdy Sten, protože měl v přístavní radě příbuzné, mohl kdykoliv prosadit svou vůli. My jsme navrhovali Spojené přístavy, návrh na rozdělení vyšel z druhé strany. Právo veta měli kapitáni oddílů i kapitán přístavu.

Výpověď Stena:

O návrhu na dělení přístavu jsem se dozvěděl po návratu ze služební cesty. V zápisu ze 17. 2. 00 jsou pouze Effendiho návrhy. S rozdělením bych za této situace nesouhlasil, protože bylo vynucené. Dělit jsme se chtěli pouze na základě dohody. Měli jsme též strach o vlajku, znak, název a hymnu. Obecně nejsem proti možnému rozdělení, ale musí se tak dít dle platných předpisů.

Výpověď Effendiho:

17.2.00 jsme hovořili obecně o změně organizační struktury. Navrhoval jsem Spojené přístavy. Toto bylo zamítnuto a začalo se debatovat o tom, jak bychom měli dále fungovat. Knar prohlásil "v tomto případě nezbývá, než se rozdělit." Poté nastalo ticho, domnívám se, že byl obecný souhlas s tímto návrhem. Poté jsme začali řešit, jak je třeba vyřešit tento akt po formální stránce. Keny požadoval,

abychom vytvořili nové středisko a mohli tak převést majetek na nový přístav. Formální stránka se neřešila, to se mělo stát na mimořádné admiralitě o týden později. Upozorňuji dále na možnost vpisování některých údajů do provedeného zápisu. Dle jednacího řádu střediska se nepostupovalo. Zřejmě by bylo vhodnější, aby na radě byli všichni zástupci, ale naše ostatní návrhy byly zamítnuty a zde se jednalo o jednoznačný souhlas s dělením přístavu. Nebyli jsme vyzváni k podpisu zápisu ze 17.2.00. Domnívám se, že náš postup nebyl zcela správný, ale byli jsme rádi, že je konec tohoto jednání. Byla chyba nepodepsat zápis. Nebylo rozhodnuto, kdo bude právním nástupcem přístavu Eskadra. 2. 3. 00 nám bylo odebíráno slovo a schůze byla jednostranně řízena druhou stranou. Eskadra s námi nebyla schopna komunikovat a proto jsme se obrátili na ORJ Ostrava. Byla velmi napjatá atmosféra. Dávali jsem různé návrhy na dělení majetku. Souhlasím s tím, že byla chyba nezajímat se o existenci předpisů k dělení střediska. Mělo se podle nich postupovat. Existovalo nepsané pravidlo, že o důležitých otázkách mohou rozhodovat pouze kapitáni oddílů a kapitán střediska. Formální náležitosti měli být řešeny 24.2.00. Oddíly, které měly být dle Stena účelově založeny, fungují dodnes.

Výpověď Hany Brabencové - Fialky (době dělení přístavní oddílu, nyní kapitánka 24. odd. v Eskadře):
Dne 17.2.00 se nejprve řešily běžné věci a poté začal Effendi mluvit o Spojených přístavech. Po 20 minutách Liška použila veto s tím, že o dalším návrhu se budeme bavit až na mimořádné přístavní radě. Neudělali jsme žádné usnesení. Podle mne nás bylo málo, abychom o tomto návrhu mohli rozhodnout. Nepamatuji se, jak došlo ke konkrétnímu návrhu na dělení, ani o čem jsme konkrétně mluvili v souvislosti s dělením. Zápis byl psán v průběhu jednání a podepisovali jej všichni přítomní, jak to bylo pravidlem. O ničem jsme nehlasovali. Nedošlo ani k obecné shodě o dělení přístavu. Knar mohl říct "pokud se nemůžeme domluvit, nezbyvá než se rozdělit". Keny určitě neřikal, že se máte zaregistrovat. K některým gramatickým nejasnostem uvádím, že je těžké zapisovat během diskuse a je vidět, že tam byly i emoce. Nebránili bychom odchodu, ale o konkrétním rozdělení jsme se nebavili. O dělení jsme se bavili. Nedošlo k žádnému konkrétnímu rozhodnutí, ale je možné, že to tak někdo mohl osobně vnímat.

Výpověď Žoržet:

O průběhu přístavní rady ze 17.2.00 jsem se dozvěděla asi od Lišky. Na ní jsem delegovala právo veta, které mi oznámila, že je použila. Protože předchozího roku došlo k něčemu podobnému, pověřila jsem jí, aby takový návrh zastavila. Informovala o tom, že došlo k návrhu na Spojené přístavy od Effendiho a označila to za hudbu budoucnosti. Do mimořádné přístavní rady mi nebylo známo, že došlo k založení nového střediska. 24.2.00 jsme vzali na vědomí vznik nového střediska, které nám oznámila Paya. Měla jsem práci s vyúčtováním pracovní cesty a proto jsem nevěnovala velkou pozornost přístavní radě. V minulosti možná existovala tendence některých oddílů se oddělit. Nevěnovala jsem pozornost nutnosti doplnit chybějící podpisy na zápisu ze 17.2.00. Liška mi řekla, že veto použila na projednávání Spojených přístavů. Podle jednacího řádu se postupovalo, do té doby nebyl žádný závažný případ, na který by se vztahoval článek 3.2. Řád jsme tvořili především proto, aby byla přesně stanovená pravidla pro přijímání usnesení. Obě strany dávaly návrhy na dělení. Návrhy 3. přístavu pro nás nebyly přijatelné. K loděnici Třebovice uvádím, že jsem si neuvědomila, že nabízím cizí majetek. Nebyla mi známa existence nájemní smlouvy.

Výpověď Roberta Brabence - Ferdy zaslaná RSRJ písemně (9.5.2002):

V dopise uvádí, že návrh na rozdělení přístavu předložil Effendi společně s Drakem v reakci na zamítnutí návrhu na vytvoření Spojených přístavů. Liška použila právo veta, aby o této otázce mohli rozhodovat všichni členové ve vedení přístavu. V teoretické rovině jsme diskutovali o případném

rozdělení před samotným hlasováním a konečným vetováním. Obrat nastal až po konečném vetování rozhodnutí. Na schůzce 17.2.00 o odchodu oddílu přišla pouze s. Paya s oznamovací listinou, že došlo k rozdělení přístavu a ona je kapitánkou nového přístavu. S rozdělením jsme oficiálně nesouhlasili. O odchodu oddílů jsme měli jednat až na další schůzi. K tomu Drake namítá, že Ferda odešel z jednání dříve než byl projednáván bod o Spojených přístavech. Telefonicky se s ním spojovala jeho žena a ptala se, jak má hlasovat. On jí řekl, ať se rozhodne sama.

Výpověď Václava Káni - Knara (v době dělení i v současnosti kapitán 28. odd. Eskadra):

Na přístavní radě 17.2.00 byl vznesen návrh na Spojené přístavy. Jestliže nebude o tomto rozhodnuto, navrhovali, aby se hlasovalo o rozdělení přístavu. Keny se snažil tuto diskusi odložit. Na konci diskuse jsem řekl větu "tak to tedy rozdělíme", nikdo se toho však nechytíl a nebylo žádné hlasování. Effendi řekl, že pokud nebudeme souhlasit s vytvořením Spojených přístavů, tak vytvoří nový přístav. O dělení majetku jsme se nebavili, bylo to odloženo na další admiraltu. Po méj osudné větě se do toho každý vkládal - bylo to složité. Vím rozhodně, že nic závazného z toho nevzniklo. Jednalo se o volnou debatu. Místy to bylo velmi ostré. Návrh na rozdělení přístavu nepadl. Na příště se odsunulo všechno a hlavní debata byla kolem Spojených přístavů. Dále nevím jistě, zda se tam mluvilo kolem něčeho konkrétně. Nedošlo k ničemu podobnému, jako nezjevné formě hlasování. Měl jsem pocit, ať to dopadne jak to dopadne, tak se rozdělíme. Myslím, že z druhé strany padl jasný impuls o dělení, my jsme možná doufali v zachování přístavu. Návrh Spojených přístavů není návrhem dělení. Veto se neuplatnilo, protože se o něm nehlasovalo. Liška by stejně dala veto, kdyby se o něčem hlasovalo.

Výpověď Jana Káni - Kenyho (v době dělení kapitán přístavu Eskadra, nyní přístavný Eskadry):

17.2.00 se nejprve probírali méně závažné body, poté přišel Effendi s nenadálým návrhem, že se buď rozdělíme nebo založíme Spojené přístavy. Liška prohlásila, že bude takové hlasování vetovat. Rozhodl jsem proto, že tato otázka bude řešena na další mimořádné admiraltě. Když Effendi a Drake stejně založí vlastní přístav, nemohl jsem jim v tom bránit. Effendi inklinoval ke Spojeným přístavům. Nejsem si jistý, zda jsme se na admiraltě bavili o tom, že si oddíly mohou s sebou vzít majetek v užívání oddílů. Uvažovali jsme také o tom, že majetek rozdělíme půl na půl. Pravděpodobně jsme se o tom bavili po jejich odchodu. Pokyn k rozdělení střediska jsme studovali až poté. Myslím, že jsem neřekl nic takového, že je potřeba, aby byli právním subjektem, abychom se mohli dělit. Jsem si jistý, že jsem si nezaměnil jednotlivé schůze. O dělení majetku jsme se nebavili. Připouštím, že jsme se o nějakém dělení bavili, ale nevím o tom. Chtěl jsem stav, kdy bude všeho dost a potom bude možné rozdělit přístav. Tak důležité rozhodnutí jsme se odložili na dobu, až tam budeme všichni. Liška nevetovala nic, řekla, že bude vetovat, pokud se bude hlasovat. Je možné, že Ferda podepsal zápis při odchodu, protože je vyhotovován průběžně. Nevím, zda během rady proběhlo nezjevné hlasování. Návrh na Spojené přístavy je totožný s dělením přístavu. Nevzpomínám si, že bych řekl, že v průběhu následujícího týdne je třeba zřídit nové středisko. 2.3.00 měli Drake a Effendi možnost kdykoliv promluvit. Na této mimořádné admiraltě měli postavení jako členové našeho přístavu Eskadra.

Výpověď Heleny Káňové - Lišky (v době dělení zástupce kapitánky 12. dívčího odd., pověřena zastupováním, nyní kapitánka 12. dívčího odd.):

Nikom se nelíbil návrh na vytvoření Spojených přístavů od Effendiho. Nebudeme-li souhlasit s vytvořením nových přístavů, nechce s námi mít nic společného. Nic nebránilo tomu, abychom rozhodnutí o tak důležitém bodu, odložili o týden později. Žoržet asi tušila, že Effendi přijde s tak závažnou věcí na schůzi, kdy Holkovi nebudou přítomni a proto mne pověřila případným užitím práva

veta. Možná jsem nepoužila slovo veto přímo, ale řekla jsem, že nesouhlasím, aby se vůbec hlasovalo. Připouštím, že se chtělo hlasovat o hlasování. Nevzpomínám se, že bychom se během rady bavili o dělení. Byla emocionální diskuse. Když chtěli odejít, tak jsme je držet nemohli. Chtěli jsme také vědět, co jim vadí. Odpovědí bylo, že manželé Holkovi. Bylo nám jasné, že když 4 oddíly odejdou, tak budeme s nimi muset řešit materiální věci. Nebavili jsme se o podrobnostech majetkového dělení, spíše jsme se připravovali na mimořádnou admirabilitu. Nevěděli jsme konkrétně o předpisech týkajících se dělení. Nedoporučovali jsme jim, aby si zakládali nové středisko. K otázce zachování přístavu jsme byli realisté, těžko mohlo dojít k usmíření, když se to 17.2.00 vyhrotilo. Vím, že se chtěli oddělit. Debatovali jsme o tom, proč zrovna dnes se chcete oddělit, zazněl návrh, aby se hlasovalo, to jsme však neučinili, rozhodli jsme se, že tak učiníme až na další schůzce. Návrh na hlasování vzešel spíše nepřímou od Effendiho. Effendi s Drakem měli možnost zápis podepsat, nevěděli jsme, že už se nevidíme. Předpokládali jsme, že se uvidíme za týden. 2.3.00 mohl Effendi a Drake určitě říct, co chtěl, nikdo je neokřikoval. Effendi a Drake zde byli jako zástupci nově vzniklého přístavu. Mluvílo se pouze o majetku.

K pokusu o smír:

RSRJ se pokusila o smír mezi stranami. Ze strany Eskadry došlo k návrhu na opětovné sloučení obou středisek. Tento návrh byl 3. přístavem zamítnut jako nefunkční. Byly zamítnuty i další variantní návrhy tohoto postupu. Po zjištění, že tato varianta nemá šanci na úspěch, se začalo jednat o majetkových otázkách. O podstatných otázkách nebyly strany schopny dosáhnout smíru. Smíru bylo dosaženo pouze u kopyta a majetku v trvalém užívání oddílů.

K závěrečným řečem:

3. přístav

Bylo prokázáno, že byla pronesena slova o rozdělení přístavu a dále bylo prokázáno, že se jedná o rozdělení přístavu. Ve výpovědích svědků jsou rozpory týkající se doby projednávání bodu o dělení, popisu dění na admirabilitě, co a jak bylo vetováno, zda bylo hlasováno, o účasti jednotlivých osob. Uvádí, že se Keny chtěl dělit o majetku půl na půl. Liška něco takového dávno očekávala. Obě strany udělaly chyby při zahájení dělení i dalších jednáních. Nebylo prokázáno, že iniciátorem byli členové současného 3. přístavu. Naopak Effendi chtěl původně pouze spojené přístavy, což není dělení přístavu.

Rozdělení přístavu tedy nebylo dopředu plánováno. 17.2.00 došlo ke spontánnímu rozdělení přístavu Eskadra. Vzhledem k tomu, že došlo k rozdělení na téměř stejné poloviny, máme zato, že by stejným způsobem měl být rozdělen i majetek - tedy napolovic. Rozhodnutí SRJ vzhledem k rozhodnutí o loděnici Třebovice, která nebyla ve vlastnictví ani jedné ze stran, považujeme za nulitní. Žádáme, aby na 3. přístav byl převeden majetek z minulých smírů. Dále žádáme o přidělení tábořiště Slezská Harta, v rámci vyrovnání dosavadní nesouměřitelnosti předávaného majetku. Dále žádáme rozdělit finanční hotovost, která byla k datu 17.2.00 dle stavu účetnictví a rozdělení společně pořízené stanové základny (9 stanů a podsad). Tato položka vypadla ze seznamu při minulém dělení.

Eskadra Ostrava

Z výpovědí a předložených dokumentů vyplynulo, že nedošlo k rozdělení přístavu a tudíž se jednalo o odchod 3 oddílů a založení nového střediska. Eskadra rozhodla o převedení majetku v trvalém užívání

oddílů tak, aby mohl pokračovat v činnosti. V rámci jednání před SRJ nabídla Eskadra možnost převedení loděnice Třebovice. Eskadra uznává majetkové vyrovnání dle rozhodnutí SRJ v Brně. Kopyto nebylo nikdy majetkem 8. oddílu. Bylo zhotoveno 4 členy Eskadry a dalšími, přesto kopyto předáme. Eskadra nevlastní žádné další stany uváděné jako požadavek 3. přístavu.

Navrhujeme, aby RSRJ prohlásila, že došlo k odchodu 3 oddílů z Eskadry a založení nového střediska. Přiřknout loděnici Martinov a tábořiště Slezská Harta Eskadře. Máme tam uloženy lodě, pořádáme tam akce, obnovili jsme ji po povodních. Umožnit 3. přístavu využívat polovinu loděnice do doby, než bude uvolněna třebovická loděnice. Přejeme si, aby RSRJ učinila rozhodnutí, kterým se zamezí jakýmkoliv dalším odvozeným či odstupňovaným požadavkům.

Ke skutkovým a právním závěrům RSRJ:

RSRJ vzala za prokázané, že dne 17.2.00 došlo k diskusi o Spojených přístavech. Tato diskuse nevedla k žádnému zjevnému hlasování. Především z toho důvodu, že Liška prohlásila, že by uplatnila své právo veta. V tomto ohledu nejsou zcela zásadní rozpory mezi rozhodnými svědeckými výpověďmi. Jde samozřejmě o výpověď samotné Lišky, ale v podstatných okolnostech se na tom shodují i Knar, Keny a Fialka. Poté nastala diskuse o možném oddělení několika oddílů od Eskadry. Zahájil ji zřejmě Knar větou "tak to tedy rozdělíme." Byť se již svědci přesně nepamatují, z celkových jejich výpovědí i ze zápisu vyplývá, že se o tomto návrhu začalo jednat. Část členů přístavní rady si byla vědoma toho, že stejně nebude jiné cesty, než rozdělení. RSRJ se zároveň domnívá, že nově vznikající přístav byl mylně informován někým z vedení přístavu, že pro další jednání je třeba, aby byl nový přístav již založen. To však nemůže omluvit jejich odpovědnost za znalost příslušných norem. Zůstává však otázkou, zda došlo alespoň v určitém okamžiku k projevení vůle přítomných o tom, že k rozdělení dojde. Právě o tom, zda poté došlo k souhlasu členů tehdejší přístavní rady, není RSRJ schopna na základě provedeného dokazování dospět, aniž by o tom zůstaly důvodné pochybnosti. Ze všech výpovědí, s výjimkou Draka a Ferdy, vyplývá, že nedošlo k přímému hlasování o návrhu na rozdělení. U ostatních svědků se rozchází subjektivní pocity ve vnímání tohoto rozhodnutí. Effendi jej považoval za zřejmý vzájemný konsens o tomto rozhodnutí, Knar a Liška to pociťovali jako diskusi o možném oddělení, někteří svědci připustili, že to druhá strana mohla vnímat opačně (Fialka).

RSRJ považuje za důležité upozornit na některé závažné rozpory mezi výpověďmi svědků obou stran (např. Effendi a Drake k otázkám jak probíhalo jednání o návrhu na rozdělení nebo Fialka a Keny v otázce zda se debatovalo o majetku) i na skutečnost, že svědci si vybavovali některé věci do velkých detailů, ale na některé věci si nepamatovali. RSRJ se však domnívá, že hlavní otázky podstatné pro její rozhodnutí byly vyvozeny z kombinace jednotlivých svědeckých výpovědí a lze tak mít ve svém souhrnu alepoň částečnou představu o tom, jak inkriminovaná rada probíhala.

Je třeba si uvědomit odpovědnost především těch činovníků, kteří chtějí zakládat nové středisko. Jedná se o natolik závažný akt, že není možné nahrazovat zcela zásadní formální pochybení, neformálním projevem vůle, který každá ze stran zřejmě chápala podle svého. RSRJ nedošla k závěru, že by jedna nebo druhá strana jednala vědomě nepravdivě. Naopak se domnívá, že obě strany se snažily jednat v dobré víře. Vzhledem k nejednoznačnosti pochopení této situace nelze považovat tento projev vůle střediska za dostatečný pro učinění tak závažného rozhodnutí, jakým bezpochyby dělení přístavu je. Byť lze pokyn OZ ÚRJ ke vzniku, rozdělení, zániku a sloučení střediska, považovat za značně nedokonalý, je naprosto zřejmé, že z něj vyplývá, kdo může učinit rozhodnutí o rozdělení střediska. Jde buď o

střediskovou radu nebo o sněm střediska. Rozhodnutí musí mít formu usnesení (viz bod 3.1.1 citovaného pokynu). Součástí usnesení by mělo být vlastní usnesení, seznam oddílů a členů střediskové rady, kteří zůstávají v původním středisku nebo, kteří přejdou do nového střediska, seznam členů přípravného výboru k založení nového střediska, příkaz k celkové revizi a způsob rozdělení majetku. RSRJ nepožadovala, aby bylo učiněno takové rozhodnutí v přesně stanovené formě. Považovala za rozhodující, zda vůle střediska byla vyjádřena alespoň dostatečně jasně, neboť musí být vždy nepochybné, že k takovému rozhodnutí došlo. Členové nově vznikajícího přístavu v okamžiku, kdy došlo dle jejich tvrzení k rozhodnutí, měli požadovat alespoň výslovné znění takového rozhodnutí v zápise nebo požadovat přesné vysvětlení, zda se opravdu jedná o rozdělení střediska. K tomu zjevně nedošlo a nelze tedy dovodit závěr o projevu vůle střediska rozdělit se.

V případě, že nedojde k rozdělení střediska, zůstává veškerý majetek na středisku původním. Organizační jednotky Junáka si však musí uvědomovat to, že majetek neslouží k potřebě jednotek samých, ale k práci s dětmi a mládeží. Majetek je tedy pouze prostředkem nikoliv cílem. Ani občanský zákoník nepřipouští, aby výkon práv a povinností byl v rozporu s dobrými mravy (§ 3 obč.z.). Není tedy možné, aby původní středisko odmítlo poskytnout novému přístavu jakýkoliv majetek. Musí se však jednat o majetek, který je nezbytný k základní činnosti nově vzniklého střediska a zároveň neohrožuje podstatným způsobem činnost střediska původního. RSRJ se domnívá, že tento nálezný umožňuje 3. přístavu základní činnost jeho výchovných jednotek. Dokonce se domníváme, že tento nálezný jde i nad tento základní rámec.

RSRJ považuje za nutné konstatovat, že obě dvě strany sporu způsobily, že situace eskalovala a docházelo ke vzájemným útokům na další osoby a orgány. Některé z nich jsou těžko slučitelné se základními principy skautingu. Často by stačil být i jen o něco málo vstřícnější postoj jedné nebo druhé strany a situace se vůbec nemusela dostat tak daleko, jak se dostala. Strany si musí uvědomit svou zodpovědnost za vznik této situace.

Nelze však přehlédnout ani nekompetentní přístup příslušných orgánů Junáka k řešení celé situace. Nemožnost stran dovolat se, aby byly vyslechnuty a mohly objasnit svá stanoviska často vedla k frustraci a pocitu bezmoci dovolat se zastání. Ostravská rada pochybila nejenom ve formálním postupu, ale i v procesu zjišťování příčin sporu. Formálně špatný postup byl poté důvodem ke zrušení rozhodnutí ORJ Ostrava organizačním zpravodajem ÚRJ. Ten však ve svém rozhodnutí neporadil ORJ Ostrava, co se vzniklou situací dále dělat. ORJ Ostrava na vzniklou situaci rezignovala, neboť se domnívala, že v této situaci nemůže vlastně činit vůbec nic. Nelze přehlížet ani fakt, že u pokynu OZ ÚRJ musí být jeho čtenáři často na pochybách, zda si čtou závazný předpis nebo doporučení o tom, "jak by to bylo dobré dělat." Žádáme proto další ústřední orgány Junáka, aby vypracovaly jasná pravidla pro rozdělování středisek a zpracovaly k tomu příslušnou metodiku.

Ke konkrétnímu způsobu rozdělení majetku RSRJ uvádí, že vycházela především z rozhodnutí SRJ. Toto rozhodnutí mělo povahu smíru mezi stranami, proto se jím RSRJ primárně snažila řídit. Zároveň se snažila napravit nedostatky, které v rozhodnutí SRJ byly. RSRJ především považovala za nezbytné rozhodnout o otázce zda došlo k odchodu oddílů nebo rozdělení přístavu. Vzhledem k tomu, že malý vozík by měl být předán ve stavu způsobilém užívání, považovala RSRJ za nezbytné stanovit, že Eskadra před jeho předáním zajistí jeho opravu a následnou technickou kontrolu, která zajistí jeho způsobilost k provozu na pozemních komunikacích. Vzhledem k RSRJ známým informacím považuje RSRJ za pravděpodobné, že situace s loděnicí Třebovice by měla být v brzké době vyřešena a RSRJ nabízí 3. přístavu pomoc v případném sporu a zajišťování jejího převodu. RSRJ nepovažovala za vhodné

vzhledem k vzájemným vztahům mezi stranami, aby bylo střídání tábořiště zachováno až do roku 2004. Proto omezila poskytnutí tábořiště pouze na letošní rok. RSRJ však trvá na tom, že zapůjčení bude zcela bezplatné a bude možnost využití obou parcel, neboť během jednání SRJ bylo zjevné, že s tím obě strany počítaly. Vzhledem k některým nedostatkům v účetnictví nebyla RSRJ schopna posoudit existenci veškerého majetku. Proto rozhodla, že majetek, který dosud nebyl předmětem jednání zůstává u toho, u koho je v současnosti v držbě.

Pro přijetí tohoto nálezu hlasovalo 3 pro, 0 proti, 0 se zdrželo. Podle čl. 132 Stanov Junáka byl nález přijat.

V Ostravě dne 12. května 2002.

Poučení:

Proti rozhodnutí RSRJ není odvolání. To nevylučuje podání opravného prostředku k soudu podle § 15 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

Petr Mikeš
předseda RSRJ

Jiří Lukšíček
místopředseda RSRJ

Jan Stejskal
člen RSRJ